

Întrebări frecvente

Luxemburg, 4 octombrie 2018

Raportul anual pe 2017 – Întrebări frecvente

1. Care este rolul Curții de Conturi Europene în raport cu bugetul UE?

În fiecare an, Curtea **verifică conturile UE și prezintă o opinie** cu privire la două aspecte: exactitatea și fiabilitatea conturilor și măsura în care bugetul a fost cheltuit în conformitate cu normele aplicabile.

Această activitate stă la baza **declarației de asigurare** pe care Curtea are obligația de a o furniza Parlamentului European și Consiliului în temeiul articolului 287 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

În 2017, cheltuielile UE au totalizat 137,4 miliarde de euro.

2. A validat Curtea de Conturi Europeană conturile aferente exercițiului 2017?

Da.

Curtea a validat conturile aferente exercițiului 2017 ca fiind fiabile (prin formularea unei „opinii favorabile”), așa cum a procedat pentru fiecare exercițiu financiar începând cu 2007. Curtea concluzionează că, pentru exercițiul 2017, conturile prezintă în mod fidel, sub toate aspectele semnificative, situația financiară a Uniunii Europene, precum și rezultatele acesteia.

Pe lângă opinia referitoare la conturi, Curtea trebuie să exprime – bazându-se pe activitatea de audit desfășurată – și o opinie cu privire la conformitatea plăților subiacente cu normele și reglementările UE. În ultimii ani, s-a observat o ameliorare susținută în ceea ce privește nivelul de eroare estimat pentru plăți: în 2014: 4,4 %; în 2015: 3,8 %; în 2016: 3,1 %; în 2017: 2,4 %. Pe lângă aceasta, în 2017, o parte considerabilă din cheltuielile auditate – în principal plăți bazate pe drepturi la plată – nu a fost afectată de un nivel semnificativ de eroare.

Prin urmare, Curtea a emis o **opinie cu rezerve** referitor la plățile aferente exercițiului 2017, acesta fiind cel de al doilea exercițiu consecutiv pentru care se exprimă o astfel de opinie. În schimb, în perioada anterioară ultimelor două exerciții, opinia Curții cu privire la legalitatea și regularitatea cheltuielilor a fost contrară în fiecare an, începând din 1994.

ECA Press

Mark Rogerson – Purtător de cuvânt

T: (+352) 4398 47063

M: (+352) 691 55 30 63

Damijan Fišer – Ofițer de presă

T: (+352) 4398 45410

M: (+352) 621 55 22 24

12, rue Alcide De Gasperi - L-1615 Luxembourg

E: press@eca.europa.eu @EUAuditorseca.europa.eu

3. Ce înseamnă „opinie favorabilă/opinie cu rezerve/opinie contrară”?

O opinie „**favorabilă**” înseamnă că cifrele prezintă o imagine corectă și fidelă și că sunt respectate normele privind raportarea și gestiunea financiară.

O opinie „**cu rezerve**” înseamnă că auditorii nu sunt în măsură să exprime o opinie favorabilă, însă problemele identificate nu au un caracter generalizat, adică nu sunt prezente în întreaga populație.

O opinie „**contrară**” indică existența unor probleme generalizate.

4. Ce înseamnă un „nivel semnificativ de eroare”?

În terminologia de audit, acest concept desemnează nivelul sub care **erorile nu pot fi considerate ca având un efect semnificativ**. Un nivel semnificativ de eroare este susceptibil să influențeze deciziile pe care le iau destinatarii vizați ai raportului de audit. Atât Curtea, cât și Comisia Europeană utilizează pragul de 2 % ca prag de semnificație.

5. Care este diferența dintre „plățile bazate pe drepturi la plată” și „plățile bazate pe rambursarea costurilor”?

Plățile bazate pe drepturi la plată se efectuează doar dacă sunt îndeplinite anumite condiții. Ele includ, de exemplu, ajutoarele directe pentru fermieri (în cadrul domeniului Resurse naturale), bursele de studiu și bursele de cercetare (în cadrul cheltuielilor din domeniul Competitivitate) sau salariile și pensiile personalului UE (în cadrul domeniului Administrație).

Plățile bazate pe rambursarea costurilor desemnează un sistem în cadrul căruia UE rambursează costurile eligibile suportate în cadrul unor activități eligibile. Sunt incluse în această categorie, de exemplu, plățile efectuate pentru proiecte de cercetare (în cadrul cheltuielilor din domeniul Competitivitate), pentru investiții din domeniul dezvoltării rurale și regionale și pentru programe de formare profesională (acoperite de cheltuielile din cadrul domeniului Coeziune economică, socială și teritorială și al domeniului Resurse naturale), precum și pentru proiecte de ajutor pentru dezvoltare (în cadrul domeniului Europa în lume).

6. Se îmbunătățește gestiunea financiară a UE?

Da.

În ultimii ani, s-a observat o ameliorare susținută în ceea ce privește nivelul de eroare estimat pentru plăți, de la 4,4 % în 2014 la 2,4 % în 2017. Pe lângă aceasta, în 2017, aproape jumătate din cheltuielile examinate nu au fost afectate de un nivel semnificativ de eroare. De asemenea, în urma auditurilor sale din ultimii ani, Curtea a observat o consolidare semnificativă a controalelor interne din cadrul Comisiei și de la nivelul statelor membre.

7. Nivelul de eroare estimat rămâne însă la 2,4 %. Ce înseamnă acest lucru?

Nivelul de 2,4 % reprezintă o estimare a **sumelor care nu ar fi trebuit să fie plătite** de la bugetul UE deoarece fondurile în cauză nu au fost utilizate în conformitate cu normele UE și, prin urmare, fie nu

erau conforme cu scopul urmărit de Consiliu și de Parlament prin legislația respectivă a UE, fie nu respectau reglementările naționale specifice din statele membre.

Printre erorile tipice se numără plățile efectuate către beneficiari neeligibili sau pentru proiecte neeligibile ori pentru achiziții de bunuri sau servicii sau pentru investiții care nu s-au realizat cu aplicarea corespunzătoare a normelor în materie de achiziții publice.

8. Trebuie interpretat acest lucru ca însemnând că 2,4 % din fondurile UE au fost risipite?

Nu.

Această abordare poate induce în eroare deoarece există o diferență importantă între „eroare” și „risipă”. În cadrul testelor pe care le-a efectuat, Curtea verifică dacă banii UE au fost cheltuiți în conformitate cu normele aplicabile, dacă cheltuielile declarate au fost calculate în mod corespunzător și dacă au fost îndeplinite condițiile de eligibilitate. La aceste aspecte se referă nivelul de 2,4 %.

Unele dintre erorile identificate au implicat plăți pentru care nu erau îndeplinite condițiile de eligibilitate: de exemplu, s-au efectuat plăți în baza unor declarații incorecte ale fermierilor cu privire la suprafață sau s-a acordat sprijin pentru cercetare unei întreprinderi clasificate ca fiind „mică sau mijlocie”, deși era deținută integral de o mare companie. Curtea a identificat un astfel de caz legat de cofinanțarea acordată prin Fondul european de dezvoltare regională pentru împrumuturi, care trebuie utilizată în primul rând pentru sprijinirea IMM-urilor. Or, unul dintre instrumentele financiare auditate de Curte investise aproape 80 % din valoarea împrumuturilor în întreprinderi care nu erau IMM-uri.

În aceste cazuri, este posibil ca fondurile UE să fi avut totuși un anumit impact pozitiv și să fi dus la obținerea anumitor efecte benefice, chiar dacă nu s-au respectat pe deplin condițiile privind utilizarea lor. Pe de altă parte, se poate considera că unele cheltuieli care sunt conforme cu legile și reglementările aplicabile au însemnat totuși o risipă de fonduri, cum ar fi cazul unei infrastructuri portuare care a fost construită fără să se țină cont de nevoile viitoare în ceea ce privește transportul de marfă.

9. Cum apar erorile?

Erorile apar atunci când persoanele sau organizațiile care solicită finanțare din partea UE **nu respectă normele** aplicabile. Pentru a fi eligibile pentru finanțare din partea UE, acestea trebuie să respecte anumite norme specifice ale UE și, în unele cazuri, anumite norme naționale. Aceste norme au rolul de a garanta faptul că cheltuielile nu aduc atingere funcționării pieței interne (cum ar fi cazul normelor în materie de achiziții sau al normelor privind ajutoarele de stat) și că ele sunt efectuate în scopurile prevăzute de Consiliu și de Parlament.

Erorile apar atunci când aceste **norme sunt încălcate** – de exemplu, atunci când fermierii declară o suprafață agricolă incorectă, când promotorii de proiecte nu respectă normele în materie de achiziții publice sau atunci când centre de cercetare solicită rambursarea unor costuri ce nu au legătură cu proiectele finanțate de UE. De exemplu, într-un caz examinat, un IMM utilizase o metodologie incorectă pentru a calcula tarifele orare și a supradecarat orele de muncă ale unor angajați. În plus, toți angajații implicați în proiect erau de fapt angajați ai unei companii-soră care nu era parte la

acordul de grant. Într-un alt caz, un fermier a beneficiat de sprijin condiționat deși nu îndeplinesc niciunul dintre angajamentele de agromediu.

Raportul anual pe 2017 prezintă alte exemple de erori identificate în cursul auditurilor Curții.

10. Erorile identificate reprezintă cazuri de fraudă?

În marea majoritate a cazurilor, răspunsul este nu.

Frauda constituie un act deliberat de înșelăciune săvârșit cu scopul de a trage anumite foloase. Deși cazurile de fraudă pot fi dificil de detectat în cursul procedurilor obișnuite de audit, Curtea identifică în fiecare an, în cadrul testelor sale de audit, un anumit număr de cazuri în care există suspiciuni de fraudă.

În 2017, Curtea a identificat, în rândul celor aproximativ 700 de operațiuni auditate, 13 cazuri (11 în 2016) în care exista o suspiciune de fraudă. Toate aceste cazuri sunt semnalate Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF), care efectuează investigații și procedează la urmărirea lor subsecventă, acolo unde este necesar, în cooperare cu autoritățile din statele membre.

11. Atât Comisia, cât și statele membre dispun de mijloace pentru a preveni erorile și a le corecta atunci când ele apar. În ce măsură are acest lucru un impact asupra nivelului de eroare?

Per ansamblu, acțiunile corective aplicate de autoritățile din statele membre și de Comisie au avut un impact pozitiv asupra nivelului de eroare estimat.

Cu toate acestea, dacă ar fi utilizat toate informațiile aflate la dispoziția lor, Comisia, autoritățile statelor membre sau auditorii independenți ar fi putut preveni – sau detecta și corecta – o parte semnificativă a erorilor înainte ca plățile aferente să fie efectuate.

De exemplu, dacă aceste informații ar fi fost utilizate, nivelul de eroare estimat s-ar fi situat în 2017 sub pragul de semnificație de 2 % pentru ansamblul cheltuielilor aferente domeniului Resurse naturale. În opinia Curții, acest lucru demonstrează că sistemele de control existente sunt adecvate, dar ele trebuie să fie puse în aplicare în mod corespunzător.

12. Anul trecut, ați declarat că Curtea de Conturi Europeană urma să treacă la o abordare nouă, bazată pe un audit unic. Ce anume ați schimbat pentru exercițiul 2017?

2017 a fost primul an în care o parte importantă a cheltuielilor din toate domeniile bugetului UE au fost efectuate pe baza **noilor norme** aplicabile cadrului financiar multianual 2014-2020. Între timp, sistemele de control intern din cadrul Comisiei și din statele membre au fost consolidate în mod semnificativ, astfel încât Curtea preconizează că se va putea baza într-o măsură mai mare pe aceste controale atunci când evaluează regularitatea cheltuielilor.

Curtea urmărește să aplice o **abordare bazată pe atestare** pentru întreaga declarație de asigurare pe care o prezintă, ceea ce înseamnă că opinia sa de audit se va baza pe declarația (de gestiune și de control) a Comisiei.

Pentru 2017, auditorii au desfășurat un exercițiu-pilot de aplicare a acestei noi abordări în domeniul coeziunii, care a pus mai bine în evidență aspectele care prezintă în continuare neajunsuri, atât la nivelul Comisiei Europene, cât și la nivelul statelor membre. Aceasta va contribui totodată la promovarea asumării răspunderii de gestiune și la îmbunătățirea în continuare a gestiunii financiare a UE.

În urma acestui exercițiu-pilot, Curtea intenționează să **extindă acest proiect** în anul următor la alte domenii de cheltuieli. Astfel, Curtea va putea totodată să aloce din ce în ce mai mult timp și din ce în ce mai multe resurse „auditurilor performanței”, în cadrul cărora verifică dacă politicile UE sunt cu adevărat eficiente și dacă programele de cheltuieli asigură într-adevăr cel mai bun raport costuri-beneficii. De exemplu, pentru exercițiul 2017, Curtea a examinat două cazuri în care costul transportului de bunuri era cu mult mai mare decât valoarea bunurilor respective. În primul caz, transportul unor bunuri în valoare de 78 000 de euro a costat 152 000 de euro. În al doilea caz, transportul unor bunuri în valoare de 70 150 de euro a costat 131 500 de euro. Misiunea de a verifica dacă banii au fost cheltuiți în conformitate cu normele este de maximă importanță, însă aceste verificări nu sunt suficiente. Curtea ar trebui să analizeze din ce în ce mai mult și ce rezultate s-au obținut cu banii cheltuiți.

Raportul anual pe 2017, inclusiv DOSARUL DE PRESĂ aferent, este disponibil în 23 de limbi ale UE, la adresa eca.europa.eu.